

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Benke Miklós ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** a dr. Wágner Zoltán ügyvéd által képviselt **alperes neve alperes** ellen 8 millió forint megfizetése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006. szeptember hó 14. napján meghozott 10.P.20.832/2005/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 60.000,- (Hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 15 napon belül 400.000,- forint + 20 % Áfa perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes jogi képviselőjének 15 napon belül 50.000,- forint költséget, melyet az alperes a 2006. február 23.napján megtartott tárgyaláson való elmulasztásával okozott a felperesnek.

Ítéletének indokolása szerint az alperes 2002. novemberétől bérlője volt a felperes „**A**” elnevezésű sörözőjének **"Helység"1-en**. Alperes **"Helység"1-en** házas ingatlant kívánt vásárolni, melynek vételára 11 millió forint volt. A vételarat úgy tervezte kifizetni, hogy felhasználja a **"Helység"2** lakásának eladásából származó vételarat, míg a fennmaradó összeget bankhitelből kívánta finanszírozni. A **"Helység"2** lakásért 5,6 millió forint vételarat kapott, a hiányzó összeg felvételét az **"B"** Banktól tervezte. Ettől a banktól azonban

nem sikerült hitelt felvennie, ezért a felpereshez fordult, hogy segítse ki őt 5 millió forinttal addig, amíg máshonnan nem tud hitelt felvenni.

Kérését a felperes teljesítette és 5 millió forint készpénzt adott az alperesnek. A pénz átadását egy „kölcönszerződés” elnevezésű, az alperes kézírásával készült és az alperes által aláírt 2004. szeptember 13-án kelt okiratban rögzítették, melyben szerepel az is, hogy a hivatalos szerződés egy hónapon belül elkészül.

Az alperes 2004. november 3. napján 5,5 millió forint kölcsönt az "C" Rt-től kapott, ennek felvételéig az adásvételi szerződést is sikerült módosítania, a felperes által kölcsön adott 5 millió forintot pedig az alperes nem használta fel. Ezt az összeget vissza akarta adni, de a felperes azt elhárította azzal, hogy megbízik az alperesben és megelégszik a részletekben való visszafizetéssel. Ezt az 5 millió forint kölcsönt az alperes 2005. áprilisában visszafizette felperesnek. A felperes ekkor visszaadta részére az eredeti kölcsönszerződést a pénz átadásával egyidejűleg.

Az 5 millió forint visszafizetését maga a felperes ismerte el "D" előtt, de hallott a kölcsön visszafizetéséről "E" is.

2004. decemberében a felperes közölte az alperessel, hogy szeretne neki egy autót vásárolni. Előtte telefonon felhívta az alperest, hogy az "F" Fiókjánál nyisson egy számlát. Ennek a kérésnek az alperes eleget tett. A felperes munkahelye számlájáról utaltatott át 3 millió forintot az alperes számlájára, hogy az átutalás titokban maradjon és közölte az alperessel, hogy ebből a pénzből akar neki autót vásárolni.

2004. december 16. napján a peres felek közösen megjelentek a Autószalonban "Helység"3-on és kiválasztottak egy ... személygépkocsit. Ekkor kifizették az autó vételárának a felét - 3.250.000,- forintot - a további vételárra lízingszerződést kötött az alperes, melynek összege havi 80.000,- forint volt. Az alperes ekkor említette a felperesnek, nem biztos hogy tudja fizetni ezt az összeget, mert a lakáshitel törlesztésével együtt ez igen magas. Felperes ekkor kijelentette, hogy jövő év tavaszáig ő kifizeti az autó egész vételárát, ez az autó az ő karácsonyi ajándéka az alperes részére.

Ezt követően a felek között a viszony megromlott, majd a felperes felmondta az alperessel a „A” Sörözőre kötött bérleti szerződést. Az ajándékba kapott autót az alperes a sörözőre vonatkozó bérleti jogviszony megszűnése után eladta, mivel azt fenntartani nem tudta.

A megyei bíróság álláspontja szerint az alperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tett és okiratokkal, illetve "D", "E" és "G" tanúk vallomásával bizonyította, hogy az 5 millió forint kölcsönt 2005. áprilisában

visszafizette a felperesnek. Az általa csatolt szerződések dátuma, az abban foglalt összegek, a szerződések módosítása, továbbá a hitelszerződés időpontja az alperesi előadást támasztja alá, mely szerint a "**Helység**"2 lakása vételára és az általa felvett bankkölcsön fedezte a "**Helység**"1-i lakásingatlan vételárát, ennél fogva nem volt szüksége a felperes által kölcsönadott 5 millió forintra. Így nem volt akadálya, hogy ezt az 5 millió forintot a felperes részére visszaadja.

Az alperes nem tagadta, hogy banki átutalással 3 millió forintot is kapott a felperestől ajándékba és ezen a pénzen vásárolt egy ... típusú személygépkocsit, melyet közösen választottak ki a felperessel és a felperes fizette a foglalt is.

Az alperes az eljárás tartama alatt következetesen állította az ajándékozás tényét, azt hogy nem kérte ezt a pénzt a felperestől, a felperes ajándékozta neki a ... személygépkocsit. Az eljárás során kihallgatott munkatársai is úgy nyilatkoztak, hogy tudomásuk szerint a gépkocsit alperes ajándékba kapta a felperestől.

A pénz átutalásának módja és az arra való törekvés, hogy a pénz adása titokban maradjon a felperes családjá előtt, továbbá a vásárlás időpontja (karácsony) szintén az alperes ajándékozásra vonatkozó előadását támasztja alá.

A felperes előadása ugyanakkor ellentmondásos volt ebben a kérdésben, mert keresetlevelében azt állította, hogy a 3 millió forintot 2004. decemberében azt követően adta kölcsön az alperesnek, hogy az alperes azt állította, hogy általa a banktól kért kölcsönt még nem kapta meg.

Az első tárgyaláson már úgy nyilatkozott, hogy az alperes nem lakásvásárlásra kérte a pénzt, hanem személygépkocsit akart vásárolni, mert a régi autója tönkrement és a lakást is szeretne volna felújítani belőle, konyhabútort akart vásárolni.

Az alperes mindezen előadásokat tagadta és állította, hogy a gépkocsija nem volt rossz, nem akart új autót venni és konyháját sem akarta felújítani.

A bíróság a 3 millió forint tekintetében az alperesi előadást fogadta el a felperes ellentmondásos nyilatkozataira tekintettel.

Így a megyei bíróság álláspontja szerint a 3 millió forint kölcsön jogcímén nem jár vissza a felperesnek, mert ezt az összeget a peradatok alapján ajándékba adta az alperes részére. Ugyanakkor azonban a felperes ajándék visszakövetelése iránt keresetet nem terjesztett elő, így a Pp.215.§-a értelmében e körben a megyei bíróság nem vizsgálódott.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben előlegesen kérte a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, mivel a megállapított tényállás és a döntés nem megalapozott, azt a meghallgatott tanúk vallomásai nem támasztják alá.

Másodlagos kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének történő teljes helyt adást. Igényt tartott az első- és a másodfokú perköltség megfizetésére is.

A fellebbezésének indokolásául előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy a felperes által alperes részére átadott 3 millió forint ajándék jogcímén történt. Életszerűtlen az alperesi nyilatkozat a 3 millió forint összegű kölcsön és az autóvásárlás körülményeinek tekintetében is. Az esetben, ha az alperes által elmondottak megfelelnek a valóságnak, ha valóban megkapta idejében a banktól a lakásvásárláshoz szükséges kölcsönt és a lakásproblémája megoldódott, gépkocsival rendelkezett, párkapcsolatban élt, akkor nem lett volna szüksége arra, hogy elfogadja a gépkocsit és az ezzel járó, alperes számára egyértelmű - partneri kapcsolatra is kiterjedően - ajánlatot. Véleménye szerint életszerűbb az a felperesi előadás, hogy az alperes rossz állapotú gépkocsijának lecserélése végett újabb kölcsönt kért felperestől, mivel már a lakásvásárláshoz is tőle kért kölcsönt, valamint jól tudta, hogy a felperes anyagi körülményei lehetővé teszik, hogy tőle újabb kölcsönt kérhessen.

Az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk a 3 millió forint kölcsön tekintetében kizárólag az alperes álláspontját ismerték, így ők csak arról nyilatkoztak, amit alperestől tudtak. Ezen tanúk vallomását az objektivitás hiánya miatt nem lehet bizonyítékként értékelni.

Előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően felperest megkereste "H" és "I", tudomásukra jutott, hogy az elsőfokú eljárás során tanúvallomást tett személyek valótlan dolgot állítottak a tekintetben, hogy az alperes tudomásuk szerint visszafizette a 8 millió forintot. "H" és "I" tanúi voltak annak a beszélgetésnek, amelynek az volt a tárgya, hogy felperes azért nem létesít újból munkaviszonyt alperessel, mert alperes nem adta meg neki a 8 millió forint kölcsönt. Erre vonatkozóan F/1., illetve F/2. alatt becsatolta "H" és "I" írásbeli nyilatkozatát.

Szükség esetén kérte ezen személyek tanúkénti meghallgatását is az általa előadott tényre.

A folytatólagos fellebbezési tárgyaláson a 6. sorszámú jegyzőkönyvben a felperes a meghallgatni kért tanúk kihallgatására figyelemmel a továbbiakban nem kérte a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint ezen tanúk vallomásával kiegészített bizonyítás alapján érdemben is lehet dönten, a két tanúvallomás a felperes fellebbezését alátámasztotta. Kérte kiemelten figyelembe venni az alperesnek a 2005. december 1-ei tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt vallomását. Ebből az derül ki, hogy 2002. és 2004. között a felperes őt úgymond „szexuálisan zaklatta”, 2004-ben egy nyugalmas időszak következett, a felperesnek más barátnője lett. Életszerűtlen, hogy ha korábban a felperest az alperes hosszú időn át kikoszarta, a felperes ebben a helyzetben ilyen nagy értékű ajándékot juttasson részére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perkölségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a megyei bíróság helyes tényállást állapított meg, az ebből levont következtetése is helytálló. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban meghallgatott és a bizonyítékok mérlegelési körébe vont tanúk vallomása nem „mástól való hallomáson” alapul, hanem magától a felperestől hallottakról adtak számot. Nem ellenezte a felperes által kért tanúbizonyítást, azzal, hogy ezen tanúk a felperes tájékoztatása alapján tudnak csak nyilatkozni.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélőtábla a fellebbezésben felhozott új tényállításra és bizonyítékokra figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a másodfokú eljárásban ezek figyelembe vehetők-e, a törvényi feltételei fennállnak-e.

E vonatkozásban a Pp.235.§. (1) bekezdése kimondja: a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141.§. (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben alkalmazni kell.

A fentebb felhívott jogszabályi rendelkezés értelmében tehát a másodfokú eljárásban a bizonyítási eljárás lefolytatása nem korlátlan.

A felperes e körben azt adta elő, hogy a két tanú az elsőfokú ítélet meghozatalát követően kereste fel a felperest és tőlük az ítélet után szerzett tudomást a nyilatkozatban rögzítettekről, ezért a két tanú meghallgatásának a fentebb hivatkozott Pp.235.§. (1) bekezdésében meghatározott feltétele fennáll. Ezért az ítélőtábla a Pp.249.§. (2) bekezdése alapján részbizonyítási eljárás lefolytatását rendelte el, és ennek keretében a két tanút a Pf.6.sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan meghallgatta.

"H" érdektelen tanú meghallgatása során előadta, hogy a 17.sorszámú fellebbezéshez csatolt írásbeli nyilatkozatot ő írta és saját nyilatkozatát foglalta írásba. Ebben az időszakban amikor a nyilatkozatot megtette, időnként a sörözőben is dolgozott. A sörözőben többször beszélgettek a történetekről, innen volt tudomása a perről és amikor ... bácsi (továbbiakban: a felperes) megkérdezte, hogy amit neki szóban elmondott, ezt megtenné-e írásba, ő azt válaszolta, hogy igen.

A dolgozóktól, a pultosoktól hallotta, hogy konfliktus volt kettőjük között, azt pedig, hogy kölcsönt adott a felperes, azt tőle hallotta.

A beszélgetésekbe konkrétan nem folyt bele, meghallgatta amit hallott, talán házvételre ment a kölcsön, más jogcímről nem tud.

A felperestől tudja, hogy „8 millió forint volt, először csak 5 millió, utána pedig 3 millió és hogy "J" visszajön a "A"-ba dolgozni, apránként, talán 2010-ig fizeti vissza".

Arról nem tud nyilatkozni, hogy az alperes visszafizetett-e valamit ebből a pénzből, mert erről senkivel nem beszélt.

Felperesi képviselő kérdésére előadta, hogy a takarítás közbeni beszélgetés 2005. novemberében "D" és "E", "G" és ő között folyt. A beszélgetés során ők hárman úgy nyilatkoztak, úgy tudják, hogy nem fizette vissza a pénzt.

"I" érdektelen tanú előadta, hogy 2005. októberétől egy bő fél évig dolgozott a sörözőben. December végén nyitott újból a söröző, de ő már októberétől ott volt mert folyt a takarítás. A takarítás során az alkalmazottak "G", "D" és "E" érdeklődtek a felperestől a "J"-vel kapcsolatban. Akkor még a felperes oldalán álltak. Ő csak hallgatta őket, az alkalmazottak és a felperes közötti beszélgetés során elhangzott, hogy kitolt a "J" a felperessel. Anyagiakról volt szó, kölcsönről és elhangzott a felperestől, hogy ha visszafizeti a pénzt, akkor visszajöhet a "J" dolgozni.

Pontosan nem tudja az összegszerűséget megmondani, egyszer 3 millióról volt szó, utána 5-ről, de 2,5-re is emlékszik, talán 8 millióról. Nem tudja, hogy az alperes ezt az összeget mire kapta. Csak annyit tud, hogy elindult ez a per, mivel nem rendezte a tartozást, de hogy mikor és hogyan kellett volna visszafizetnie, azt nem tudja.

Kérdésre előadta, hogy 17. sorszámú fellebbezés mellékletét képező iratot ő írta, a dátum szerinti időpontban. Úgy készítette, hogy a felperes megkérte, hogy szüksége van az ő segítségére és amit tud, azt írja le, ő akkor megtette. A leírt szöveget magától írta, nem diktálta senki, az írásbeli nyilatkozat 2. oldalának 5. sorában a „kaptam” szó csak elírás a „kapta” helyett.

A beszélgetések során többször hangzott el, hogy a felperes csak akkor veszi vissza az alperest, ha visszafizeti a kölcsönt. Azt úgy konkrétan nem hallotta az alkalmazottaktól, hogy tudják, miszerint "J" nem fizette vissza a pénzt, de arról beszélgettek, és neki úgy tűnt, hogy így tudják. A felperestől hallotta, hogy nem fizette vissza a pénzt. Ez a takarítás során elhangzott.

Tudomása szerint "D" is szeretett volna üzletvezető lenni, de a takarítás után már nem jöttek vissza dolgozni. Úgy gondolja, bosszúból vallanak, pedig a felperes nekik fizetési előleget is adott, mégsem jöttek dolgozni.

Az ítélet tábla ezen eljárási adatokkal az elsőfokú ítélet tényállását egyben kiegészítette.

A részbizonyítási eljárás során meghallgatott tanúk vallomását az alapeljárásban meghallgatott tanúk vallomásával a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően együtt értékelve és mérlegelve az az ítélet tábla álláspontja, hogy a perben a megyei bíróság megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont következtetése okszerű és helyes. Az ítélet tábla mindenben osztja a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú eljárásban tanúként meghallgatott "D" érdektelen tanú úgy nyilatkozott, látta az 5 millió forint kölcsönről szóló eredeti szerződést, azt az alperes írta saját kezűleg és az ő aláírása szerepelt rajta. Ezt az eredeti szerződést a felperes mutatta meg neki. Ezt követően egy-két hét múlva jött hozzá a felperes és „azt kérdezte tőle, hogy nem tudja-e honnan szerzett az alperes pénzt, mert visszafizette neki ezt az összeget”. A későbbiek során, amikor az alperessel beszélt erről a kölcsönről, az alperes megmutatta neki a kölcsönszerződést, ami korábban a felperes birtokában volt, de most az alpereshez került (14. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 3. és 5. bekezdés).

Neki soha nem mondta a felperes, hogy valamilyen papír eltűnt volna tőle, vagy elloptak tőle valamilyen papírt. Ilyen állítás a felperes részéről előtte nem történt (14. sz. jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bekezdés).

A tanúnak arról is tudomása volt, hogy kapott egy autót ajándékba az alperes a felperestől, magától a felperestől tudja (14. sz. jegyzőkönyv 6. oldal

1.bekezdés). Emlékezete szerint az alperesnek az autóval kapcsolatos vita miatt kellett a sörözőből elmennie (14. sz. jegyzőkönyv 8. oldal 2.bekezdése).

"E" tanúkénti meghallgatása során előadta, hogy édesanyjától tud arról, hogy az alperes kölcsönként a felperestől 5 millió forintot, de ezt a pénzt visszaadta neki. Édesanyjától tudja azt is, hogy tőle kérdezte meg a felperes, honnan szerzett a "J" pénzt, mert visszaadta neki az 5 millió forint kölcsönt. Vele az alperes közölte, hogy a gépkocsit ajándékba kapta a felperestől. Az is elhangzott a felperes szájából, hogy az alperest ki fogja semmizni (14. sz. jegyzőkönyv 8. és 9. oldal).

"G" érdektelen tanú meghallgatása során elmondta, hogy ő a „A” Sörözőben pultosként dolgozott 2004. októberétől 2005. nyaráig. Így a peres feleket jól ismerte. Neki az 5 millió forint kölcsönről felperes beszélt, de később azt is mondta neki személyesen, hogy „nem tudom hogy honnan szerzett pénzt a "J", de visszaadta". Emlékezete szerint ezt a felperes április környékén mondta. Neki a felperes sosem beszélt arról, hogy eltűnt az eredeti kölcsönszerződés. Hallomásból tudja azt a munkatársaktól, illetve az alperestől, hogy a gépkocsit az alperes ajándékba kapta a felperestől (16. jegyzőkönyv 3. oldal).

Az ítéletábra álláspontja szerint a fentebb beidézett tanúk vallomásából egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú eljárásban tanúvallomást tett személyek 5 millió forint kölcsön visszafizetéséről nem az alperestől, hanem magától a felperestől hallottak. Ugyanakkor egyik személynek sem panaszkodott a felperes arra, hogy az eredeti kölcsönszerződés eltűnt volna. Ezt a kölcsönszerződést pedig nem vitásan "D" tanú az alperesnél látta azt követően, hogy felperes neki a kölcsön visszafizetéséről beszélt.

Így az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen mérlegelte a tanúk vallomását és az eljárás egyéb adatait, amikor megállapította, hogy az alperes a Pp.164.§. (1) bekezdése alapján a kölcsön visszafizetése körében az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének eleget tett és bizonyítani tudta az 5 millió forint kölcsön visszafizetését. Ezen tény nem gyengíti a részbizonyítási eljárásban meghallgatott "H" és "I" tanúk vallomása sem. Ezen tanúk nyilatkozatából megállapítható, hogy a tanúk a tudomásukat a felperestől szerezték, a tudomásszerzésük a felperes nyilatkozatán, illetve előadásán alapul. Ezt és a tanúvallomások tartalmát figyelembe véve nem alkalmasak arra, hogy az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk vallomását semmissé tegyék.

Az eljárás adataiból az sem állapítható meg, hogy az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk bosszúból nyilatkoztak volna a felperesre terhelően, hiszen akkor még nem volt ellenük folyamatban a felperes által a Pf.6.sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben hivatkozott munkabér visszafizetésével kapcsolatos eljárás.

Az ítéltábla a gépkocsi vásárlásra fordított 3 millió forint összeg vonatkozásában sem osztotta a felperes fellebbezési érvelését. A megyei bíróság a meghallgatott tanúk vallomása és az eljárás egyéb adatai alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy ezt az összeget a felperes a ... típusú gépkocsi vásárlására adta, amelyet karácsonyra, ajándékba adott az alperesnek. A részbizonyítási eljárásban meghallgatott "H" és "I" tanúk sem tudták ítéleti bizonyossággal igazolni, hogy a 3 millió Ft-ot a felperes kölcsön címén adta az alperes részére.

Az alperes e körben a bizonyítási kötelezettségének eleget tett, a felperes ajándék visszakövetelése iránt keresetet nem terjesztett elő. Így ezzel az igénnyel érdemben az ítéltábla nem foglalkozott.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, így a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján ő köteles megfizetni az alperes felmerült perköltségét, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§. (5) bekezdése alapján bruttó 60.000,- forint összegben állapított meg.

Győr, 2008.évi február hó 21. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József
bíró